

Πώς σε λένε;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: anavaseis.blogspot.com

Με λένε «ο δεν το βάζω κάτω»!

(Υπάρχουν σχετικά video στο διαδύκτιο)

Nick Vujić, Επιτρέπεται να πέσεις . . . Επιβάλλεται να σηκωθείς

Ο Nick Vujić γεννήθηκε χωρίς χέρια και πόδια αλλά αυτές οι λεπτομέρειες δεν τον σταμάτησαν. Ο γενναίος αυτός 26χρονος, παρότι δεν έχει άκρα, παίζει ποδόσφαιρο και γκολφ και κάνει σέρφινγκ. Έχει ένα πολύ μικρό πόδι αριστερά, που του επιτρέπει να ισορροπεί και να κλωτσάει.

Το ονομάζω «τυμπανόξυλο του κοτόπουλου», αστειεύεται ο Nick, που γεννήθηκε στην Μελβούρνη στην Αυστραλία, αλλά τώρα ζει στο Λος Άντζελες. Θα είχα χαθεί χωρίς αυτό. Όταν μπαίνω στο νερό μπορώ και επιπλέω γιατί το 80% του σώματός μου είναι πνευμόνια και το τυμπανόξυλό μου λειτουργεί σαν προπέλα !

«Είναι πολύ ταπεινός και έχει συνέχεια προτάσεις γάμου από γυναίκες» λέει ο φίλος του Nick Steve Appel από το Λος Άντζελες. Θέλει να παντρευτεί και να κάνει

οικογένεια αλλά περιμένει μέχρι να γνωρίσει το κατάλληλο κορίτσι.

Όταν γεννήθηκε, ο πατέρας του είχε σοκαριστεί τόσο πολύ, ώστε βγήκε από το δωμάτιο για να κάνει εμετό. Η αλλόφρων μητέρα του δεν είχε κουράγιο να τον κρατήσει παρά όταν έγινε τεσσάρων μηνών.

Δεν υπήρχε ιατρική εξήγηση για την ανικανότητά του – ένα σπάνιο φαινόμενο που αποκαλείται Phocomelia – και ο Nick με τους γονείς του πέρασαν πολλά χρόνια αναζητώντας γιατί η μοίρα τους φέρθηκε τόσο σκληρά.

Η μητέρα μου ήταν νοσοκόμα και έκανε ότι ήταν απαραίτητο κατά την διάρκεια της εγκυμοσύνης της, λέει ο Nick. Παρόλα αυτά ακόμη κατηγορεί τον εαυτό της.

Ήταν πάρα πολύ δύσκολο γι' αυτούς αλλά από την αρχή πάλεψαν για να με καταστήσουν ανεξάρτητο. Ο πατέρας μου με έριξε στο νερό όταν ήμουν 18 μηνών και με ενθάρρυνε να μάθω να κολυμπάω.

Ο πατέρας του Nick ήταν προγραμματιστής υπολογιστών και τον δίδαξε πώς να πληκτρολογεί με το δάχτυλο του ποδιού του στην ηλικία των έξι χρονών. Η μητέρα του σκέφτηκε μια πλαστική διάταξη με την οποία μπορούσε να κρατά ένα στυλό κι ένα μολύβι.

Οι γονείς του πήραν το ρίσκο να τον στείλουν σε ένα κανονικό σχολείο. Ήταν η καλύτερη απόφαση που μπορούσαν να πάρουν για μένα είπε ο Nick, που αργότερα πήρε πτυχίο στον οικονομικό σχεδιασμό. Ήταν πολύ δύσκολα αλλά μου έδωσε ανεξαρτησία.

Είχα πέσει σε βαθιά κατάθλιψη όταν ήμουν οχτώ χρονών. Πήγα στη μητέρα μου και της είπα κλαίγοντας ότι θέλω να αυτοκτονήσω.

Ένοιωθα πίκρα και απογοήτευση. Μισούσα τον Θεό που μου έκανε αυτό το πράγμα και τρομοκρατούμουν στη σκέψη τι θα γινόταν όταν οι γονείς μου δε θα ήταν εδώ για να με προσέχουν.

Μπορούσα να πλύνω τα δόντια μου με μια οδοντόβουρτσα καρφωμένη στον τοίχο και να πλύνω τα μαλλιά μου αντλώντας σαπούνι από μια συσκευή, αλλά υπήρχαν τόσα άλλα πράγματα που ήταν αδύνατον να κάνω.

Στην ηλικία των δέκα ο Nick προσπάθησε να πνιγεί μέσα στο νερό της μπανιέρας του, αλλά ευτυχώς απέτυχε. “Ένοιωθα πως δεν υπήρχε λόγος να ζω”, λέει.

Αλλά με την βοήθεια της θρησκείας του, της οικογένειας και των φίλων του, ο Nick κατάφερε να το ξεπεράσει και να γίνει ένα διεθνές σύμβολο θριάμβου πάνω

στη δυστυχία.

Ο ποδοσφαιρόφιλος έγινε τώρα ένας εμπνευσμένος ομιλητής και έχει ταξιδέψει σε πάνω από 24 χώρες μιλώντας σε ακροατήρια πάνω από 110.000 ανθρώπων.

Όταν ήμουν 13 χρονών διάβασα ένα άρθρο στην εφημερίδα για έναν ανάπηρο άνδρα που κατάφερε να πετύχει σπουδαία πράγματα και να βοηθήσει άλλους, λέει ο Nick, που επίσης παίζει γκόλφ κρατώντας το μπαστούνι κάτω από το πηγούνι του.

Αντιλήφθηκα τον ρόλο που μου έδωσε ο Θεός να παίξω - να δώσω ελπίδα σε άλλους ανθρώπους. Εμπνεύστηκα τόσο πολύ από το άρθρο που διάβασα που αποφάσισα να χρησιμοποιήσω τη ζωή μου για να δώσω κουράγιο σε άλλους ανθρώπους

Αποφάσισα να γίνω ευγνώμων για αυτά που έχω κι όχι να θυμώνω γι' αυτά που δεν έχω. Κοιτούσα τον εαυτό μου στον καθρέπτη και έλεγα : «Ο κόσμος έχει δίκιο ότι δεν έχω χέρια και πόδια, αλλά ποτέ δεν θα καταφέρουν να μου αφαιρέσουν την ομορφιά από τα μάτια μου» Ήθελα να συγκεντρωθώ σε ότι όμορφο είχα.

Το 1990 ο Nick κέρδισε το βραβείο του πιο γενναίου νέου άνδρα της Αυστραλίας.

Όταν τα μικρά παιδιά με βλέπουν και με απορία με ρωτούν «τι σου συνέβη;» τους ψιθυρίζω στο αυτί «φταίει το κάπνισμα», λέει γελώντας.

Ο Nick άρχισε να ταξιδεύει στον κόσμο και το 2008 πήγε στην Χαβάι και συνάντησε την δεξιότηχνη στο σερφ Bethany Hamilton που είχε χάσει ένα χέρι από επίθεση καρχαρία.

Ήταν εκπληκτική, λέει ο Nick. Μου έμαθε πώς να σερφάρω και ενώ στην αρχή φοβήθηκα, όταν κατάφερα να σταθώ όρθιος ένοιωσα φανταστικά και κατάφερα να πιάσω μερικά κύματα.

Ο Nick γρήγορα κατάφερε να κάνει τρεις συνεχόμενες σβούρες 360 μοιρών με τη σανίδα του! - ένα κατόρθωμα που τον τοποθέτησε σε πολλά εξώφυλλα περιοδικών για σέρφινγκ.

“Κανένας δεν το έχει ξανακάνει αυτό στην ιστορία του σερφ”, λέει. “Αλλά εγώ, επειδή έχω πολύ χαμηλό κέντρο βάρους έχω επίσης πολύ καλή ισορροπία.”

Μετακόμισε στο Λος Άντζελες πριν 2 χρόνια και σχεδιάζει να συνεχίσει να ταξιδεύει στον κόσμο - αυτό το χρόνο θα επισκεφτεί την Νότιο Αμερική και την Μέση Ανατολή.

Λέω στους ανθρώπους να συνεχίσουν να σηκώνονται όταν πέφτουν και πάντα να αγαπούν τον εαυτό τους.

«Αν καταφέρω να ενθαρρύνω έστω και ένα άτομο, η δουλειά μου σ' αυτόν τον πλανήτη θα έχει ολοκληρωθεί!».

Ι. Ν. Αγίας Κυριακής Αμφιθέας-Παλαιού Φαλήρου

Λ. Αμφιθέας 60, 175 64 ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ

τηλ: 2109419643 fax: 2109416425

Website: